

ninger vilde være i den Grad hvedesfuld, at det for deres Vedkommende maaskee endog i enkelte Tilfælde kunde være en absolut Hindring for at tage imod Valg. Det er derfor, at jeg har sluttet mig til den Indstilling, der under u er fremsat, men det følger af sig selv, at jeg efter min Anskuelse af Forholdet ikke kan tage mig det meget nær, om Indstillingen ikke bifaldes.

Mosenørn: Jeg vil blot tillade mig at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa g i § 6. Jeg troer, at det er Meningen dermed at indbefatte alle de Udgifter, som ere en Følge af Loven angaaende smitsomme Sygdomme hos Huusdyrene af 29de December 1857. Jeg forudsætter, at det er Meningen, men saa troer jeg ogsaa, at der maa gjøres en lille Tilføining, da denne Lov deels i § 8 giver Anvisning til Erstatning for de Dyr, som dræbes paa Grund af Mistanke om smitsom Syge — hvilken Erstatning efter Loven skal udredes halvt af Statskassen og halvt af Amtsrepartitionsfonden eller af vedkommende Kjøbstads Kæmmerkasse med Afgang til senere Repartition paa alle Amtets Kjøbstæder — og deels i §§ 7 og 13 giver Eierne af de syge Dyr Afgang til et Slags Forskud, som ogsaa skal udgaae af Amtsrepartitionsfonden eller Kjøbstadens Kæmmerkasse. Jeg troer, at der saaledes kunde være Anledning til at gjøre en Tilføining i denne Retning. Dernæst maa jeg med Hensyn til Spørgsmaalet, om Amtsraadsmedlemmerne skulle have Befordringsgodtgjørelse, tillade mig at bemærke, at jeg har overmaade meget mod Bestemmelsen i det Hele; men naar jeg dernæst seer paa de Forslag, som foreligge, maa jeg indrømme, at den ærede 3die Landsstingsmand for 3de Kreds (Nørgaard) har fuldkommen Ret i, at hans Endringsforslag vilde i Resultatet blive det billigste. Det er fuldkommen vist, men jeg troer desuagtet, at der er mindre Grund til at indgaae paa hans Forslag om at indrømme Rejsegodtgjørelse for Reiserne til Amtsraads-møderne, hvorimod jeg snarere kan forstaae, at der gives Godtgjørelse til Reiser udenfor Møderne. Min ærede Sidemand til Høire (Strøm) sagde, da han talte for Mindretallets Endringsforslag, som han har været med at

stille, at det vil føre til en heldig Fordeling af Arbeidet. Jeg troer just ikke, det vil føre til, at Arbeidet fordeles ligeligt, men det vil føre til, at Amtsraadet har mindre Betænkelighed ved at overdrage de meest brugbare af dets Medlemmer Forretninger, der ere forbundne med Reiser udenfor Møderne. I saa Henseende troer jeg, at det Forslag har Fortrin for de andre, og da det tillige efter min Formening er det, hvorved der i Virkeligheden i de særreste Tilfælde vil blive Spørgsmaal om Befordringsgodtgjørelse, vil jeg i Modsetning til den Anvisning, som den ærede 3die Landsstingsmand for 5te Kreds (F. Nielsen) gav, stemme for Mindretallets Underænderingsforslag og derefter tillige for Paragraphen. Jeg har derved det Haab, at naar det kommer ind i Loven, vil der til 3die Behandling gives os Leilighed til, om vi ønske det og kunne sætte bort Dnske igjennem, atter at faae Bestemmelsen heelt ud. Den ærede Ordfører har jo i saa Henseende givet et bestemt Løfte, og den høitærede Minister har udtalt sig paa en saadan Maade, at der ogsaa fra hans Side vil kunne ventes Forslag til Endring under 3die Behandling.

F. Nielsen: Jeg troer, at jeg allerede før indrømmede, at den Forsømmelse, som er begaaet ved ikke at forlange særskilt Afstemning over u, er begaaet ikke af Udvalget, men af dem, der ligesom jeg ere Modstandere af den omhandlede Bestemmelse. Da jeg nu hører, at ikke engang § 8 kan blive særskilt affstemt, at Afstemningen vil omfatte hele §§ 6—7 og 8, tør jeg ikke bidrage til at udstemme en saa vigtigt Parti af Loven; men jeg skal henholde mig til det Haab, der blev ttrret, at der bliver givet Leilighed til ved 3die Behandling at fremsætte det, som jeg og flere ønske.

Ordføreren: Jeg skal kun talke den næstsidste ærede Taler med Hensyn til hans Bemærkning til Ritr. g., som skal blive taget under fornyet Overveelse og vist ogsaa taget til Følge. Hvad selve Sagen angaaer, haaber jeg, at den satisfactio vicaria vil komme i Orden.